

Keresztelő János megkezdí szolgálatát: beszél Isten országáról és keresztel. „Hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára” (3,3).

János az Úr útkészítője. „Minden hegy és halom megalacsonyíttatik...”. Nehéz munka fizikai és lelki értelemben is. Isten végzi, és felhasználja az embert. Olyan embert használ fel, akinek a szívéhez már elkészült az Ő útja, és be is vonult.

Mi is útkészítők vagyunk másokhoz – vagy ha még nem, akkor Isten útkészítővé akar tenni minket.

A „hegy és halom” akadály: engedetlenség, Isten valamely üzenetével szembeszegülés („én jobban tudom”). Ha én még itt tartok, akkor felszólításként hangzik: „meg kell alacsonyítani, el kell egyengetni” – meg kell aláznom magam Isten előtt, egyenesen, őszintén kell megvallanom a bűnömet, az engedetlenségemet. Nemcsak a hegyeknek, a völgyeknek is el kell tűnniük: ha megrekedtem valahol, ha nem akarok továbbmenni.

Jánoshoz kimegy a sokaság. A létszám még nem jelent ébredést. Kimennek „prófétát látni”, mert 400 éve nem volt próféta. Jánost ez nem téveszti meg. Ő továbbra is hirdeti a „megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára”. Ehhez az embereknek fel kell ismerniük a bűnt.

Rámutat a nem egyenes (nem őszinte) szándéokra: a sokaság, ha fel is ismeri bűnét, csak a harag elől akar menekülni, nem akar megváltozni. Kell beszélünk a bűnről és Isten haragjáról (Róm 1,18–), de az igazi megváltozást (megváltozni akarást, új életre vágyást) csak Isten Szentlelke tudja kimunkálni. Kell ezért könyörögni, de mindenekelőtt hálát kell adnunk, hogy Ő akarja (anélkül lehetetlen volna, hiába könyörögnénk) – és szólnunk kell arról, hogy Ő ezt akarja, és ezt tette lehetővé Jézus áldozatával. – Isten Szentlelke készíti az utat az ember szívéhez, az ember szerepe ebben csak az, hogy „igazat ad Istennek”.

„Teremjetez megtéréshez méltó gyümölcsöket”. Isten térített meg, Őhöz méltó gyümölcsöket kell teremnünk. „Világosság vagytok az Úrban... jószág, igazság és egyenesség” (Ef 5,8–9). A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség... Felszólítást hallunk, hogy teremjük ezeket: „világosság vagytok az Úrban, éljetez úgy”. Teremnünk kell, mert Isten erre teremtett (újjá) minket; ha nincs gyümölcs, akkor valami tönkrement. Isten ebből helyre akar állítani.

A gyümölcsökből konkrét cselekedeteknek is származniuk kell. János is konkrét válaszokat ad a „mit teyünk” kérdésekre.

Ha tőlünk kérdezik, hogy mit teyenez, tudunk-e válaszolni? Mit kell mondanunk? Attól függ ki kérdezt. Hívőnek mondhatunk olyan cselekedeteket, amelyeket csak a hívő tud megtenni (ill. Krisztus benne), pl. szeressétek ellenségeiteket. Ha még nem hívő, mondhatom, hogy hagyjon el bizonyos konkrét bűnöket azért, hogy figyelni tudjon Isten szavára, pl. „kapsold ki a tévét”, „gyere el istentiszteletre”.

Mi mit teyünk? Nekünk is vannak bűneink, amelyeket el kell hagynunk. Kísértések is, amelyekre állandóan vigyáznunk kell, hogy ne engedjünk. „Ne igazodjatok e világhoz...”; „közöttetek nem ez a rend” (mint ami a világban). – „Bízzál az Úrban teljes szívedből, és ne a magad eszére támaszkodj”; „hirdesd az ígét alkalmas és alkalmatlan időben”; „küzdjetez a hitért”. „Istennek kell inkább engedelmesskednünk, semmint az embereknek.”

A fejsze a fák gyökerén van. Itt a Krisztusban hívők (Őt vallók) gyümölcseiről van szó, arról, hogy a nem termő fákat Isten kivágja”. Lehet, hogy sok szépet tudunk mondani Őróla (és kell is beszélünk róla, mert a hit hallásból van), de nem mindegy, hogy (csak) Krisztusról beszélek,

vagy „Krisztus beszédét” szólok. Az Ő beszédét csak akkor szólhatom, ha bennem van, és ha bennem van, akkor cselekszik is, így lesznek gyümölcsök.

„Vajon nem ő-e a Krisztus”: nem, de annak kell látszania rajtam, amilyen Ő. János világosan beszélt bűnről, megtérésről, Isten országáról – ahogy eddig nem hallották. Nekünk is világosan kell felmutatnunk és hirdetnünk Krisztust: ahogyan Ő szeretett minket, amilyen irgalmas, megbocsátó, ahogyan áldozatot hozott értem. Ahogyan hirdette az igazságot; amilyen alázatos volt a kereszthaláláig. És azt, hogy Isten felmagasztalta Őt; hogy Ő Úr, nekem is Uram.

Lk 4,18–19

„Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessek a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessek az Úr kedves esztendejét.”